

מסכת כתובות

פרק ה משנה ט

נותן לה מִעָה כֶּסֶף לְצִרְכָּהּ, וְאוֹכֵלֶת עִמּוֹ מִלֵּיל שַׁבָּת לְלֵיל שַׁבָּת. וְאִם אֵין נֹתֵן לָהּ מִעָה כֶּסֶף לְצִרְכָּהּ, מַעֲשֵׂה יָדֶיהָ שְׁלָהּ. וַיֵּמָּה הִיא עוֹשֶׂה לוֹ, מִשְׁקָל חֲמִשׁ סָלְעִים שְׁתֵּי בִיהוּדָה, שֶׁהֵן עֶשְׂרֵי סָלְעִים בְּגָלִיל, אוֹ מִשְׁקָל עֶשְׂרֵי סָלְעִים עֶרֶב בִּיהוּדָה, שֶׁהֵן עֶשְׂרִים סָלְעִים בְּגָלִיל. וְאִם הִיתָה מִנִּיקָה, פּוֹחֲתִים לָהּ מִמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ, וּמוֹסִיפִין לָהּ עַל מְזוֹנוֹתֶיהָ. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּעֶנִי שְׁבִישָׁרָאֵל. אֲבָל בְּמַכְבָּד, הִפֵּל לָפִי כְּבוֹדוֹ: